

Kodeks cywilny	Dyrektywa 771/2019	Projekt transpozycji przedstawiony przez MS
Art. 22¹ Za konsumenta uważa się osobę fizyczną dokonującą z przedsiębiorcą czynności prawnej niewiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową.	Art. 2 pkt 2 „konsument” oznacza osobę fizyczną, która w przypadku umów objętych niniejszą dyrektywą działa w celach nie związanych z działalnością handlową, gospodarczą, rzemieślniczą ani wykonywaniem wolnego zawodu;	
Art. 45 Rzeczami w rozumieniu niniejszego kodeksu są tylko przedmioty materialne. <i>W systemie polskiego kodeksu cywilnego nie używa się pojęcia „towar” jako przedmiotu sprzedaży, tylko pojęcia „rzecz” (termin „towar” jest używany zwykle w stosunkach ekonomicznych).</i> <i>Wyłączenie stosowania przepisów o sprzedaży rzeczy implementujących dyrektywę 99/44 do sprzedaży egzekucyjnej oraz sprzedaży dokonywanej w postępowaniu upadłościowym w związku z likwidacją masy upadłości wynika z systematyki kodeksu cywilnego i umiejscowienia tych przepisów w Kodeksie cywilnym w Tytule XI Księgi trzeciej tego kodeksu, który dotyczy <u>umów sprzedaży</u>.</i> <i>W polskim systemie prawnym nie budzi żadnych wątpliwości, że woda, gaz czy energia są rzeczami w rozumieniu art. 45 kc, tylko w sytuacji, gdy są wyodrębnione i zindywidualizowane, tj. gdy np. znajdują się w naczyniu lub pojemniku.</i> <i>Jednocześnie należy wyjaśnić, że przepisy ustawy transponujące dyrektywę będą stosowane także poza obszarem nią objętym – por. art. 45 pkt 11):</i> 11) art. 555 (kc) otrzymuje brzmienie: „Art. 555. Przepisy o sprzedaży rzeczy stosuje się odpowiednio do sprzedaży energii, praw, wody oraz do umów o dostarczanie treści cyfrowych”; <i>Celem przyjęcia takiego rozwiązania jest stworzenie jednolitego systemu odpowiedzialności przy umowie sprzedaży, bez względu na przedmiot umowy sprzedaży.</i>	5) „towary” oznaczają: a) materialne rzeczy ruchome; wodę, gaz i energię elektryczną należy uznać za towary w rozumieniu niniejszej dyrektywy, w przypadku gdy są oferowane do sprzedaży w ograniczonej objętości lub w określonej ilości; b) materialne rzeczy ruchome, które zawierają w sobie treści cyfrowe lub usługę cyfrową lub są z takimi treściami lub usługą wzajemnie połączone w taki sposób, że brak tych treści cyfrowych lub usługi cyfrowej uniemożliwiłby tym towarom pełnienie ich funkcji (zwane dalej „towarami z elementami cyfrowymi”);	Art. 2 po pkt 4 dodaje się pkt 4a i 4b w brzmieniu: „4a) towar – rzecz ruchoma, a także woda, gaz i energia elektryczna w przypadku gdy są oferowane do sprzedaży w określonej objętości lub ilości, z wyjątkiem rzeczy, która służy wyłącznie jako nośnik treści cyfrowej;
Art. 548 § 4 § 4. Jeżeli kupującym jest konsument, postanowienia umowy mniej korzystne dla kupującego są nieważne.	Akapit pierwszy: art. 21 ust. 1	

	1. Jeżeli dyrektywa nie stanowi inaczej, żadne postanowienie umowy, które ze szkodą dla konsumenta wyłącza stosowanie krajowych środków transponujących niniejszą dyrektywę, stanowi od nich odstępstwo lub zmienia ich skutki w okresie przed poinformowaniem sprzedawcy przez konsumenta o braku zgodności z umową, nie jest wiążące dla konsumenta.	
		Art. 43a. Do umów zobowiązujących do przeniesienia na konsumenta własności towaru, w tym w szczególności umów sprzedaży, umów dostawy oraz umów o dzieło będące towarem, nie stosuje się przepisów działu III tytułu XI księgi trzeciej ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r. poz. 1145 i 1495, Dz. U. z 2020 r. poz. 875). W razie braku zgodności towaru z umową, konsumentowi przysługują uprawnienia określone w niniejszym rozdziale. Komentarz: wyłączenie dotyczy przepisów o gwarancji, ustawa o prawach konsumenta ma dotyczyć zasad i trybu wykonania praw konsumenta wynikających z rękojmi i gwarancji konsumenckiej (w art. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5). Nowela zakłada uchylene niektórych przepisów dotyczących wady i środków prawnych przysługujących konsumentowi w

		razie wady i stosowanie pozostałych przepisów kodeksu cywilnego do sprzedaży konsumenckiej, która nie dotyczy towarów. Technika legislacyjna (zastosowanie „w szczególności”)
Art. 535 Przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.	Art. 2 ust. 1) „umowa sprzedaży” oznacza umowę, na podstawie której sprzedawca przenosi lub zobowiązuje się do przeniesienia na konsumenta własności towarów, a konsument płaci lub zobowiązuje się do zapłacenia ich ceny	
	Art. 3 ust. 3 Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do umów o dostarczanie treści cyfrowych lub usług cyfrowych. Stosuje się ją jednak do treści cyfrowych lub usług cyfrowych zawartych w towarach lub wzajemnie z nimi połączonych w rozumieniu art. 2 pkt 5 lit. b), które są dostarczane wraz z towarami na podstawie umowy sprzedaży, niezależnie od tego, czy takie treści cyfrowe lub usługa cyfrowa są dostarczane przez sprzedawcę lub przez osobę trzecią. W przypadku wątpliwości, czy dostarczanie treści cyfrowych lub usługi cyfrowej zawartych w towarach lub wzajemnie z nimi połączonych stanowi część umowy sprzedaży, uznaje się, że treści cyfrowe lub usługa cyfrowa objęte są umową sprzedaży.	
	Art. 3 ust. 4 Niniejszej dyrektywy nie stosuje się do: a) nośnika materialnego, który służy wyłącznie jako nośnik treści cyfrowych; lub	

	b) towarów sprzedawanych w drodze egzekucji lub w inny sposób z mocy prawa. 5. Państwa członkowskie mogą wyłączyć z zakresu stosowania niniejszej dyrektywy umowy sprzedaży: a) towarów używanych sprzedawanych na aukcjach publicznych; oraz b) żywych zwierząt. W przypadku, o którym mowa w lit. a), konsumentom w przystępny sposób udostępnia się jasne i wyczerpujące informacje o tym, że prawa wynikające z niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania.	
	Art. 3 ust. 7. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na swobodę pozostawienia konsumentom przez państwa członkowskie wyboru konkretnego środka ochrony prawnej, jeżeli brak zgodności towaru z umową ujawni się po jego dostarczeniu, w okresie nieprzekraczającym 30 dni. Ponadto niniejsza dyrektywa nie wpływa na przepisy krajowe niespecyficzne dla umów konsumenckich przewidujące szczególne środki ochrony prawnej w przypadku pewnych rodzajów wad, które nie były widoczne w momencie zawierania umowy sprzedaży.	
Art. 556	Art. 5 Sprzedawca dostarcza konsumentowi towary, które spełniają, w stosownych przypadkach, wymogi określone w art. 6, 7 i 8, bez uszczerbku dla art. 9.	w art. 556 wyrazy „wadę fizyczną lub prawną” zastępuje się wyrazem „wadę”

Sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia).		Komentarz: trudno zrozumieć czemu właściwie miałyby służyć uchylenie rozróżnienia między wadą fizyczną i prawną.
Art. 556¹§1 Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli: 1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;	Art. 6 lit. a) Towary są zgodne z umową sprzedaży, jeżeli, w stosownych przypadkach, w szczególności: a) ich opis, rodzaj, ilość i jakość oraz funkcjonalność, kompatybilność, interoperacyjność i inne ich cechy spełniają warunki przewidziane w umowie; Art. 7 ust. 1 Oprócz spełniania subiektywnych wymogów zgodności z umową towary: a) nadają się do celów, do których zazwyczaj używa się towarów tego samego rodzaju, z uwzględnieniem, w stosownych przypadkach, obowiązujących przepisów prawa Unii i prawa krajowego, norm technicznych lub, w przypadku braku takich norm technicznych, branżowych kodeksów postępowania mających zastosowanie w danym sektorze;	użyte w art. 556¹ i art. 556² w różnych przypadkach wyrazy „wada fizyczna” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wada”; Komentarz: j.w., jeśli ustawodawca chciał stworzyć jednolitą koncepcję wady, to należałoby włączyć do art. 556¹ § 1 również wskazanie, na czym polega wada prawna (przy założeniu, że to w ogóle się da, biorąc pod uwagę, że ułożenie środków ochrony prawnej przy wadzie fizycznej i prawnej jest inne). Trudno zrozumieć, jak miałyby funkcjonować system stworzony proponowaną nowelą. Art. 43b. 1. Towar jest zgodny z umową, jeżeli zgodne z umową pozostają w szczególności jego: 1) opis, rodzaj, ilość i kompletność; Art. 43b. 2. 1) nadaje się do celów, dla których zazwyczaj korzysta się z towaru tego rodzaju, z uwzględnieniem obowiązujących przepisów prawa, norm technicznych lub dobrych praktyk;

2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;	art. 7 ust. 1 lit. b) 1. Oprócz spełniania subiektywnych wymogów zgodności z umową towary: b) są, w stosownych przypadkach, takiej samej jakości jak próbka lub wzór, które sprzedawca udostępnił konsumentowi przed zawarciem umowy i odpowiadają opisowi takiej próbki lub wzoru; Art. 7 ust. 1 d) występują w takiej ilości i mają takie cechy i inne funkcje, w tym w odniesieniu do trwałości, funkcjonalności, kompatybilności i bezpieczeństwa, jakie są typowe dla towarów tego samego rodzaju i których konsument może zasadnie oczekiwać, biorąc pod uwagę specyfikę towarów oraz oświadczenia publiczne składane przez sprzedawcę lub inne osoby na wcześniejszych etapach łańcucha transakcji, w tym przez producenta, albo w imieniu sprzedawcy lub takich innych osób, w szczególności w reklamach lub na etykiecie.	Art. 43b. 2. Ponadto, aby został uznany za zgodny z umową, towar: Art. 43b. 2. 4) jest takiej samej jakości jak próbka lub wzór, które przedsiębiorca udostępnił konsumentowi przed zawarciem umowy i odpowiada opisowi takiej próbki lub wzoru. Art. 43b(2)(2)występuje w takiej ilości i ma takie cechy, w tym trwałość i bezpieczeństwo, jakie są typowe dla towaru tego rodzaju i których konsument może zasadnie oczekiwać, biorąc pod uwagę charakter towaru oraz publiczne zapewnienia złożone przez przedsiębiorcę, jego poprzedników prawnych lub osoby działające w ich imieniu, chyba że przedsiębiorca wykaże, że: a) nie wiedział o danym zapewnieniu i oceniając rozsądnie nie mógł o nim wiedzieć; b) przed zawarciem umowy zapewnienie zostało zmienione w sposób, w jaki zostało złożone, lub w porównywalny; lub c) zapewnienie nie miało wpływu na decyzję konsumenta o zawarciu umowy;
---	---	--

3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;	Art. 6 b) nadają się do szczególnego celu, do którego są potrzebne konsumentowi i o którym konsument powiadomił sprzedawcę najpóźniej w momencie zawarcia umowy, i który sprzedawca zaakceptował;	Art. 43b. 1. 2) przydatność do szczególnego celu, do którego jest potrzebny konsumentowi, o którym konsument powiadomił przedsiębiorcę najpóźniej w momencie zawarcia umowy i który przedsiębiorca zaakceptował.
4) została kupującemu wydana w stanie niezupełnym.	Art. 6 c) są dostarczane wraz z wszelkimi akcesoriami i instrukcjami, w tym instrukcją instalacji, zgodnie z umową sprzedaży; oraz Art. 7 ust. 1 c) są dostarczane, w stosownych przypadkach, wraz z takimi akcesoriami, w tym opakowaniem, instrukcją instalacji lub innymi instrukcjami, których konsument może zasadnie oczekiwać; oraz	Art. 43b. 2. 3) jest dostarczany z akcesoriami i instrukcjami, których dostarczenia konsument może rozsądnie oczekiwać; oraz
	Art. 6 d) są dostarczane wraz z aktualizacjami zgodnie z umową sprzedaży.	
§ 2 Jeżeli kupującym jest konsument, na równi z zapewnieniem sprzedawcy traktuje się publiczne zapewnienia producenta lub jego przedstawiciela, osoby, która wprowadza rzecz do obrotu w zakresie swojej działalności gospodarczej, oraz osoby, która przez umieszczenie na rzeczy sprzedanej swojej nazwy, znaku	Art. 2 ust. 4 „producent” oznacza wytwórcę towarów, importera towarów na terytorium Unii lub osobę określającą się mianem producenta przez umieszczenie na towarach swojej nazwy, znaku towarowego lub innego znaku wyróżniającego; Art. 7 ust. 1 (d) występują w takiej ilości i mają takie cechy i inne funkcje, w tym w odniesieniu do	Komentarz: czy ten artykuł w obrocie konsumenckim powinien jeszcze funkcjonować (producent poza towarem – do przemysłu – prąd?)

towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego przedstawia się jako producent.	trwałości, funkcjonalności, kompatybilności i bezpieczeństwa, jakie są typowe dla towarów tego samego rodzaju i których konsument może zasadnie oczekiwać, biorąc pod uwagę specyfikę towarów oraz oświadczenia publiczne składane przez sprzedawcę lub inne osoby na wcześniejszych etapach łańcucha transakcji, w tym przez producenta, albo w imieniu sprzedawcy lub takich innych osób, w szczególności w reklamach lub na etykiecie.	Art. 43b (2) występuje w takiej ilości i ma takie cechy, w tym trwałość i bezpieczeństwo, jakie są typowe dla towaru tego rodzaju i których konsument może zasadnie oczekiwać, biorąc pod uwagę charakter towaru oraz publiczne zapewnienia złożone przez przedsiębiorcę, jego poprzedników prawnych lub osoby działające w ich imieniu, chyba że przedsiębiorca wykaże, że: a) nie wiedział o danym zapewnieniu i oceniając rozsądnie nie mógł o nim wiedzieć; b) przed zawarciem umowy zapewnienie zostało zmienione w sposób, w jaki zostało złożone, lub w porównywalny; lub c) zapewnienie nie miało wpływu na decyzję konsumenta o zawarciu umowy;
	Art. 7(3) W przypadku towarów z elementami cyfrowymi sprzedawca zapewnia, aby konsument był informowany o aktualizacjach, w tym aktualizacjach zabezpieczeń, które są niezbędne do zachowania zgodności z umową przez te towary i aby takie aktualizacje były mu dostarczane przez okres: a) w którym konsument może zasadnie oczekiwać, biorąc pod uwagę rodzaj i przeznaczenie towarów i elementów cyfrowych oraz z uwzględnieniem okoliczności i charakteru umowy, jeżeli umowa	

	sprzedaży przewiduje pojedynczą dostawę treści cyfrowych lub usługi cyfrowej; lub b) wskazany w art. 10 ust. 2 lub 5, stosownie do przypadku, jeżeli umowa sprzedaży przewiduje dostarczanie treści cyfrowych lub usługi cyfrowej w sposób ciągły przez określony czas.	
	Art. 7(4) Jeżeli konsument nie zainstaluje w rozsądnym terminie aktualizacji dostarczonych zgodnie z ust. 3, sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności za brak zgodności z umową wynikający wyłącznie z braku odpowiedniej aktualizacji, pod warunkiem że: a) sprzedawca poinformował konsumenta o dostępności aktualizacji i konsekwencjach niezainstalowania jej przez konsumenta; oraz b) niezainstalowanie przez konsumenta lub niewłaściwa instalacja przez konsumenta aktualizacji nie wynikały z błędów w instrukcji instalacji dostarczonej konsumentowi.	
§ 3 Rzecz sprzedana ma wadę fizyczną także w razie nieprawidłowego jej zamontowania i uruchomienia, jeżeli czynności te zostały wykonane przez sprzedawcę lub osobę trzecią, za którą sprzedawca ponosi odpowiedzialność, albo przez kupującego, który postąpił według instrukcji otrzymanej od sprzedawcy.	Art. 8 Brak zgodności z umową wynikający z niewłaściwej instalacji towarów uznaje się za brak zgodności towarów z umową, jeżeli: a) instalacja stanowi część umowy sprzedaży i została dokonana przez sprzedawcę lub na jego odpowiedzialność; lub b) instalacja, której miał dokonać konsument, została dokonana przez konsumenta, a niewłaściwa instalacja była wynikiem błędów w instrukcji instalacji dostarczonej przez sprzedawcę lub, w przypadku towarów z elementami	43b. 5. Przedsiębiorca odpowiada za brak zgodności towaru z umową wynikający z niewłaściwego zamontowania, jeżeli: 1) zostało ono przeprowadzone przez przedsiębiorcę lub na jego odpowiedzialność; lub 2) niewłaściwe zamontowanie przeprowadzone przez konsumenta było wynikiem błędów w instrukcji dostarczonej przez przedsiębiorcę.

	cyfrowymi, dostarczonej przez sprzedawcę lub przez dostawcę treści cyfrowych lub usługi cyfrowej.	
Art. 556² Jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego.	Art. 11 1. Domniemuje się, że brak zgodności z umową, który ujawnił się w ciągu jednego roku od momentu dostawy towarów, istniał w momencie dostawy towarów, o ile nie zostanie udowodnione inaczej lub jeżeli domniemania tego nie można pogodzić ze specyfiką towarów lub charakterem braku zgodności z umową. Niniejszy ustęp stosuje się również do towarów z elementami cyfrowymi. 2. Zamiast okresu jednego roku, o którym mowa w ust. 1, państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić okres dwuletni od momentu dostawy towarów.	użyte w art. 556 ¹ i art. 556 ² w różnych przypadkach wyrazy „wada fizyczna” zastępuje się użytym w odpowiednim przypadku wyrazem „wada”; Komentarz: Ten artykuł tylko poza towarami. Art. 43c Przedsiębiorca odpowiada za brak zgodności towaru z umową istniejący w chwili jego dostarczenia i ujawniony w ciągu dwóch lat od dostarczenia towaru. W przypadku towaru używanego strony mogą skrócić ten czas, nie więcej niż o rok. Domniemywa się, że brak zgodności towaru z umową, który ujawnił się przed upływem roku od dostarczenia towaru, istniał w chwili jego dostarczenia.
	Art. 11(3) W przypadku towarów z elementami cyfrowymi, gdy umowa sprzedaży przewiduje dostarczanie treści cyfrowych lub usługi cyfrowej w sposób ciągły przez określony okres, ciężar dowodu dotyczący zgodności treści cyfrowych lub usługi cyfrowej z umową w okresie, o którym mowa w art. 10 ust. 2, spoczywa na sprzedawcy w odniesieniu do braku zgodności z umową, który ujawnił się w okresie, o którym mowa w tym artykule.	Art. 43b (4) W przypadku, gdy umowa zobowiązująca do przeniesienia własności towaru z elementami cyfrowymi przewiduje dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej w sposób ciągły, treść cyfrowa lub usługa cyfrowa musi pozostawać zgodna z umową przez oznaczony w umowie czas jej dostarczania. Czas ten nie może być krótszy,

		niż dwa lata od dostarczenia towaru z elementami cyfrowymi.
Art. 556³ Sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana stanowi własność osoby trzeciej albo jeżeli jest obciążona prawem osoby trzeciej, a także jeżeli ograniczenie w korzystaniu lub rozporządzaniu rzeczą wynika z decyzji lub orzeczenia właściwego organu; w razie sprzedaży prawa sprzedawca jest odpowiedzialny także za istnienie prawa (wada prawna).	Artykuł 9 W przypadku gdy ograniczenie wynikające z naruszenia praw osób trzecich, w szczególności praw własności intelektualnej, uniemożliwia lub ogranicza korzystanie z towarów zgodnie z art. 6 i 7, państwa członkowskie zapewniają, aby konsumentowi przysługiwały środki ochrony prawnej w przypadku braku zgodności z umową, o których mowa w art. 13, chyba że prawo krajowe przewiduje w takich przypadkach nieważność lub rozwiązanie umowy sprzedaży.	Art. 556³ Wada prawna wynika z praw osób trzecich lub z decyzji lub orzeczenia właściwego organu; w przypadku sprzedaży prawa wada prawna może również polegać na nieistnieniu prawa. Pozostałe wady stanowią wady fizyczne. Komentarz: Trudno zrozumieć czemu miałyby służyć ta zmiana, również w kontekście pozostawienia rozróżnienia na wady fizyczne i prawne w tym artykule, a usunięcie ich powyżej.
Art. 556⁴ Zawarte w niniejszym dziale przepisy dotyczące konsumenta, z wyjątkiem art. 558 modyfikacja odpowiedzialności z tytułu rękojmi § 1 zdanie drugie, stosuje się do osoby fizycznej zawierającej umowę bezpośrednio związaną z jej działalnością gospodarczą, gdy z treści tej umowy wynika, że nie posiada ona dla tej osoby charakteru zawodowego, wynikającego w szczególności z przedmiotu wykonywanej przez nią działalności gospodarczej, udostępnionego na podstawie przepisów o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej.	Motywy DODAC	uchyla się art. 556⁴
Art. 557 § 1	Art. 7 ust. 5	Art. 43b(2)(3) Przedsiębiorca nie ponosi odpowiedzialności za brak zgodności

Sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy.	Uznaje się, że brak zgodności z umową w rozumieniu ust. 1 lub 3 nie występuje, jeżeli w momencie zawarcia umowy sprzedaży konsument został wyraźnie poinformowany, że konkretna cecha towarów odbiega od obiektywnych wymogów zgodności z umową określonych w ust. 1 lub 3, oraz wyraźnie i odrębnie zaakceptował to odstępstwo w momencie zawarcia umowy sprzedaży.	towaru z umową w zakresie, o którym mowa w ust. 2, w przypadku towarów z elementami cyfrowymi z uwzględnieniem zasadnych oczekiwań konsumenta dotyczących funkcjonalności, kompatybilności, interoperacyjności i wsparcia technicznego oraz w zakresie, o którym mowa w art. 43i ust. 2, jeżeli konsument, najpóźniej w chwili zawarcia umowy, wyraźnie i odrębnie zaakceptował brak konkretnej cechy towaru.
§ 2 Gdy przedmiotem sprzedaży są rzeczy oznaczone tylko co do gatunku albo rzeczy mające powstać w przyszłości, sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili wydania rzeczy. Przepisu tego nie stosuje się, gdy kupującym jest konsument.		w art. 557 § 2 skreśla się zdanie drugie Komentarz: Komentarz ogólny: to jest przepis, którego należałoby się pozbyć w całości. Już czas.
§ 3 Sprzedawca nie jest odpowiedzialny względem kupującego będącego konsumentem za to, że rzecz sprzedana nie ma właściwości wynikających z publicznych zapewnień, o których mowa w art. 556¹ § 2, jeżeli zapewnień tych nie znał ani, oceniając rozsądnie, nie mógł znać albo nie mogły one mieć wpływu na decyzję kupującego o zawarciu umowy sprzedaży, albo gdy ich treść została sprostowana przed zawarciem umowy sprzedaży.	Art. 7 ust. 2 2. Sprzedawca nie jest związany oświadczeniami publicznymi, o których mowa w ust. 1 lit. d), jeżeli sprzedawca wykaże, że: a) nie wiedział o danym oświadczeniu publicznym i zasadnie rzecz biorąc nie mógł o nim wiedzieć; b) przed zawarciem umowy oświadczenie publiczne zostało skorygowane w taki sam lub porównywalny sposób, w jaki zostało złożone; lub	Komentarz: czy w ogóle stosowalny poza towarem? Art. 43b(2)(2) występuje w takiej ilości i ma takie cechy, w tym trwałość i bezpieczeństwo, jakie są typowe dla towaru tego rodzaju i których konsument może zasadnie oczekiwać, biorąc pod uwagę charakter towaru oraz publiczne zapewnienia złożone przez przedsiębiorcę, jego poprzedników prawnych lub osoby

	c) oświadczenie publiczne nie mogło mieć wpływu na decyzję o zakupie towaru.	działające w ich imieniu, chyba że przedsiębiorca wykaże, że: a) nie wiedział o danym zapewnieniu i oceniając rozsądnie nie mógł o nim wiedzieć; b) przed zawarciem umowy zapewnienie zostało zmienione w sposób, w jaki zostało złożone, lub w porównywalny; lub c) zapewnienie nie miało wpływu na decyzję konsumenta o zawarciu umowy;
Art. 558 § 1 Strony mogą odpowiedzialność z tytułu rękojmi rozszerzyć, ograniczyć lub wyłączyć. Jeżeli kupującym jest konsument, ograniczenie lub wyłączenie odpowiedzialności z tytułu rękojmi jest dopuszczalne tylko w przypadkach określonych w przepisach szczególnych.	Art. 21 1. Jeżeli dyrektywa nie stanowi inaczej, żadne postanowienie umowy, które ze szkodą dla konsumenta wyłącza stosowanie krajowych środków transponujących niniejszą dyrektywę, stanowi od nich odstępstwo lub zmienia ich skutki w okresie przed poinformowaniem sprzedawcy przez konsumenta o braku zgodności z umową, nie jest wiążące dla konsumenta. 2. Niniejsza dyrektywa nie uniemożliwia sprzedawcy oferowania konsumentowi warunków umownych wykraczających ponad zakres ochrony przewidziany w niniejszej dyrektywie.	Komentarze: 1. czy harmonizacja pełna umożliwia utrzymanie przepisu w tym kształcie?
§ 2 Wyłączenie lub ograniczenie odpowiedzialności z tytułu rękojmi jest bezskuteczne, jeżeli sprzedawca zataił podstępnie wadę przed kupującym.		Komentarz: czy harmonizacja pełna wyłącza możliwość utrzymania przepisu?

	Art. 13 ust. 1 W przypadku braku zgodności z umową konsument ma prawo żądać doprowadzenia towarów do zgodności z umową, do otrzymania proporcjonalnego obniżenia ceny lub do rozwiązania umowy, na warunkach określonych w niniejszym artykule.	Art. 43d (1) Jeżeli towar jest niezgodny z umową, konsument może żądać jego naprawy lub wymiany
	Art. 13 ust. 6. Konsumentowi przysługuje prawo wstrzymania się z zapłatą pozostałej części ceny lub jej części do czasu wypełnienia przez sprzedawcę obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą określić warunki i zasady korzystania przez konsumenta z prawa do wstrzymania się z zapłatą.	
Art. 559 Sprzedawca jest odpowiedzialny z tytułu rękojmi za wady fizyczne, które istniały w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego lub wynikły z przyczyny tkwiącej w rzeczy sprzedanej w tej samej chwili. Komentarz: zastanowić się, czy przez wzgląd na harm. zup. Trzeba zmienić (Przyczyna tkwiąca w rzeczy)	<i>Artykuł 10</i> Odpowiedzialność sprzedawcy 1. Sprzedawca odpowiada wobec konsumenta za brak zgodności z umową istniejący w momencie dostawy towarów i który ujawnił się w ciągu dwóch lat od tego momentu. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 3 niniejszy ustęp ma zastosowanie również do towarów z elementami cyfrowymi.	Art. 43c Przedsiębiorca odpowiada za brak zgodności towaru z umową istniejący w chwili jego dostarczenia i ujawniony w ciągu dwóch lat od dostarczenia towaru. W przypadku towaru używanego strony mogą skrócić ten czas, nie więcej niż o rok. Domniemywa się, że brak zgodności towaru z umową, który ujawnił się przed upływem roku od dostarczenia towaru, istniał w chwili jego dostarczenia.
Art. 560. § 1 Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez	Art. 13 ust. 4 4. Konsument ma prawo do proporcjonalnego obniżenia ceny zgodnie z art. 15 lub do rozwiązania umowy sprzedaży zgodnie z art. 16 w następujących przypadkach: a) sprzedawca nie dokonał naprawy lub wymiany lub, w stosownych przypadkach, nie dokonał naprawy lub	Art. 43e (1) Jeżeli towar jest niezgodny z umową, konsument może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, gdy: 1) przedsiębiorca odmówił wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 43d ust.

sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązкови wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.	wymiany zgodnie z art. 14 ust. 2 i 3 lub sprzedawca odmówił doprowadzenia towarów do zgodności z umową zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu; b) brak zgodności z umową występuje nadal, pomimo że sprzedawca próbował doprowadzić towary do zgodności z umową; c) brak zgodności z umową jest na tyle poważny, że uzasadnia natychmiastowe obniżenie ceny lub rozwiązanie umowy sprzedaży; lub d) sprzedawca oświadczy lub z okoliczności jasno wynika, że nie doprowadzi towarów do zgodności z umową w rozsądnym terminie lub bez poważnych niedogodności dla konsumenta. <i>Artykuł 16</i> Rozwiązanie umowy sprzedaży 1. Konsument wykonuje prawo do rozwiązania umowy sprzedaży składając sprzedawcy oświadczenie, w którym informuje o decyzji o rozwiązaniu umowy sprzedaży.	1 lub z oświadczenia przedsiębiorcy lub okoliczności wyraźnie wynika, że go nie wykona; 2) przedsiębiorca doprowadzał już towar do zgodności z umową; lub 3) brak zgodności towaru z umową jest na tyle istotny, że uzasadnia natychmiastowe obniżenie ceny albo odstąpienie od umowy. Art. 43e.5. Uprawnienie konsumenta do odstąpienia od umowy ogranicza się do towarów niezgodnych z umową oraz towarów, co do których nie można rozsądnie oczekiwać, aby konsument zatrzymał je zwracając towary niezgodne z umową.
§ 2 Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość rzeczy wolnej od wad, rodzaj i znaczenie stwierdzonej wady, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie narażałby kupującego inny sposób zaspokojenia.	Art. 13 ust. 2 i 3 2. W celu doprowadzenia towarów do zgodności z umową konsument może wybrać między naprawą a wymianą, chyba że wybrany środek ochrony prawnej byłby niemożliwy lub, w porównaniu z innym środkiem ochrony prawnej, wiązałby się z niewspółmiernymi kosztami dla sprzedawcy, biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności sprawy, w tym: a) wartość, jaką miałyby towary, gdyby nie wystąpił brak zgodności z umową; b) znaczenie braku zgodności z umową; oraz	w art. 560 uchyla się § 2 Komentarz: a dlaczego? Przecież nieruchomości można naprawić (drogo) Art. 43d (2) Przedsiębiorca może dokonać wymiany, gdy konsument żąda naprawy, lub naprawy, gdy konsument żąda wymiany, jeżeli doprowadzenie do zgodności towaru z umową w sposób

	c) możliwość skorzystania z alternatywnego środka ochrony prawnej bez poważnych niedogodności dla konsumenta. 3. Sprzedawca może odmówić doprowadzenia towarów do zgodności z umową, jeżeli naprawa i wymiana są niemożliwe lub wiązałyby się z niewspółmiernymi kosztami dla sprzedawcy, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, w tym wymienione w ust. 2 lit. a) i b).	wybrany przez konsumenta jest niemożliwe albo wymaga nadmiernych kosztów. Jeżeli niemożliwość lub nadmierność kosztów dotyczą zarówno naprawy, jak i wymiany, przedsiębiorca może odmówić doprowadzenia towaru do zgodności z umową. Art. 43d (2) Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się w szczególności znaczenie braku zgodności towaru z umową, wartość towaru zgodnego z umową, oraz niedogodności dla konsumenta powstałe wskutek zmiany sposobu lub odmowy doprowadzenia towaru do zgodności z umową.
§ 3 Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.	<i>Artykuł 15</i> Obniżenie ceny Obniżenie ceny jest proporcjonalne do zmniejszenia wartości towarów otrzymanych przez konsumenta w porównaniu z wartością, jaką miałyby te towary, gdyby były zgodne z umową.	w art. 561¹ uchyla się § 3 Komentarz: biorąc pod uwagę, że przepis stosuje się do wszystkich rodzajów sprzedaży nie należy go uchylać (generalnie rzecz ujmując – jest przydatny) Art. 43e (2) Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość towaru niezgodnego z umową pozostaje do wartości towaru zgodnego z umową.

§ 4	Art. 13 ust. 5	Art. 43e (4) Konsument nie może odstąpić od umowy, jeżeli niezgodność towaru z umową jest nieistotna. Domniemywa się, że niezgodność jest istotna.
Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.	Konsument nie ma prawa do rozwiązania umowy, jeżeli brak zgodności z umową jest jedynie nieistotny. Na sprzedawcy spoczywa ciężar udowodnienia, że brak zgodności z umową jest nieistotny.	Komentarz: błąd transpozycyjny
Art. 561 § 1	Art. 13 ust. 2.	Art. 43d (2) Przedsiębiorca może dokonać wymiany, gdy konsument żąda naprawy, lub naprawy, gdy konsument żąda wymiany, jeżeli doprowadzenie do zgodności towaru z umową w sposób wybrany przez konsumenta jest niemożliwe albo wymaga nadmiernych kosztów. Jeżeli niemożliwość lub nadmierność kosztów dotyczą zarówno naprawy, jak i wymiany, przedsiębiorca może odmówić doprowadzenia towaru do zgodności z umową.
Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo usunięcia wady.	W celu doprowadzenia towarów do zgodności z umową konsument może wybrać między naprawą a wymianą, chyba że wybrany środek ochrony prawnej byłby niemożliwy lub, w porównaniu z innym środkiem ochrony prawnej, wiązałby się z niewspółmiernymi kosztami dla sprzedawcy, biorąc pod uwagę wszelkie okoliczności sprawy, w tym: a) wartość, jaką miałyby towary, gdyby nie wystąpił brak zgodności z umową; b) znaczenie braku zgodności z umową; oraz c) możliwość skorzystania z alternatywnego środka ochrony prawnej bez poważnych niedogodności dla konsumenta.	
§ 2	Art. 14 ust. 1 lit. b) i lit. c)	Art. 43d (4) Przedsiębiorca dokonuje naprawy lub wymiany nieodpłatnie, w rozsądnym czasie i bez nadmiernych niedogodności dla konsumenta, uwzględniając specyfikę towaru oraz cel, dla którego konsument go nabył.
Sprzedawca jest obowiązany wymienić rzecz wadliwą na wolną od wad lub usunąć wadę w rozsądnym czasie bez nadmiernych niedogodności dla kupującego.	b) w rozsądnym czasie od momentu, w którym sprzedawca został poinformowany przez konsumenta o braku zgodności z umową; oraz	

	c) bez poważnych niedogodności dla konsumenta, uwzględniając specyfikę towarów oraz cel, w jakim konsument nabył te towary.	
§ 3 Sprzedawca może odmówić zadośćuczynienia żądaniu kupującego, jeżeli doprowadzenie do zgodności z umową rzeczy wadliwej w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo w porównaniu z drugim możliwym sposobem doprowadzenia do zgodności z umową wymagałoby nadmiernych kosztów. Jeżeli kupującym jest przedsiębiorca, sprzedawca może odmówić wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady także wtedy, gdy koszty zadośćuczynienia temu obowiązkowi przewyższają cenę rzeczy sprzedanej.	Art. 13 ust. 3. Sprzedawca może odmówić doprowadzenia towarów do zgodności z umową, jeżeli naprawa i wymiana są niemożliwe lub wiązałyby się z niewspółmiernymi kosztami dla sprzedawcy, biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, w tym wymienione w ust. 2 lit. a) i b).	Art. 43d (2) Przedsiębiorca może dokonać wymiany, gdy konsument żąda naprawy, lub naprawy, gdy konsument żąda wymiany, jeżeli doprowadzenie do zgodności towaru z umową w sposób wybrany przez konsumenta jest niemożliwe albo wymaga nadmiernych kosztów. Jeżeli niemożliwość lub nadmierność kosztów dotyczą zarówno naprawy, jak i wymiany, przedsiębiorca może odmówić doprowadzenia towaru do zgodności z umową.
	Art. 13 ust. 6. Konsumentowi przysługuje prawo wstrzymania się z zapłatą pozostałej części ceny lub jej części do czasu wypełnienia przez sprzedawcę obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie mogą określić warunki i zasady korzystania przez konsumenta z prawa do wstrzymania się z zapłatą.	Art. 43f Przedsiębiorca nie może dochodzić od konsumenta zapłaty ceny do czasu realizacji obowiązków wynikających z art. 43d i art. 43e. (????)
	Art. 13 ust. 7. Państwa członkowskie mogą regulować, czy i w jakim zakresie to, że konsument przyczynił się do braku zgodności z umową, ma wpływ na prawo konsumenta do środków ochrony prawnej.	
Art. 561¹ § 1 Jeżeli rzecz wadliwa została zamontowana, kupujący może żądać od sprzedawcy demontażu i ponownego zamontowania po dokonaniu wymiany na wolną od wad lub usunięciu wady. W razie niewykonania tego obowiązku przez sprzedawcę kupujący	Art. 14 (3) W przypadku gdy naprawa wymaga usunięcia towarów, które zostały zainstalowane w sposób zgodny z ich specyfiką i przeznaczeniem przed ujawnieniem się braku zgodności z umową, lub w przypadku gdy ma zostać dokonana	Art. 43d (6) Jeżeli towar został zamontowany przed ujawnieniem się braku zgodności towaru z umową, przedsiębiorca demontuje towar oraz montuje go

jest upoważniony do dokonania tych czynności na koszt i niebezpieczeństwo sprzedawcy.	wymiana takich towarów, obowiązek naprawy lub wymiany towarów obejmuje usunięcie towarów niezgodnych z umową oraz instalację wymienionych lub naprawionych towarów, lub poniesienie kosztów związanych z tym usunięciem i instalacją.	ponownie po dokonaniu naprawy lub wymiany albo zleca wykonanie tych czynności na swój koszt.
§ 2 Sprzedawca może odmówić demontażu i ponownego zamontowania, jeżeli koszt tych czynności przewyższa cenę rzeczy sprzedanej.		
§ 3 Jeżeli kupującym jest konsument, może on żądać od sprzedawcy demontażu i ponownego zamontowania, jest obowiązany jednak ponieść część związanych z tym kosztów przewyższających cenę rzeczy sprzedanej albo może żądać od sprzedawcy zapłaty części kosztów demontażu i ponownego zamontowania, do wysokości ceny rzeczy sprzedanej. Do korekty	Art. 14 ust. 3 W przypadku gdy naprawa wymaga usunięcia towarów, które zostały zainstalowane w sposób zgodny z ich specyfiką i przeznaczeniem przed ujawnieniem się braku zgodności z umową, lub w przypadku gdy ma zostać dokonana wymiana takich towarów, obowiązek naprawy lub wymiany towarów obejmuje usunięcie towarów niezgodnych z umową oraz instalację wymienionych lub naprawionych towarów, lub poniesienie kosztów związanych z tym usunięciem i instalacją.	Komentarz: zgodnie z logiką noweli §3 do uchylenia Art. 43d (6) Jeżeli towar został zamontowany przed ujawnieniem się braku zgodności towaru z umową, przedsiębiorca demontuje towar oraz montuje go ponownie po dokonaniu naprawy lub wymiany albo zleca wykonanie tych czynności na swój koszt.
Art. 561 ² § 1 Kupujący, który wykonuje uprawnienia z tytułu rękojmi, jest obowiązany na koszt sprzedawcy dostarczyć rzecz wadliwą do miejsca oznaczonego w umowie sprzedaży, a gdy takiego miejsca nie określono w umowie – do miejsca, w którym rzecz została wydana kupującemu.	Art. 2 pkt 14 „nieodpłatnie” oznacza bez niezbędnych kosztów poniesionych w celu doprowadzenia towarów do zgodności z umową, w szczególności kosztów opłat pocztowych, przewozu, robocizny lub materiałów; Art. 14 ust. 2. W przypadku gdy brakowi zgodności z umową można zaradzić przez naprawę lub wymianę towarów, konsument	Art. 43d (5) Przedsiębiorca odbiera od konsumenta na swój koszt towar podlegający naprawie lub wymianie.

	udostępnia towary sprzedawcy. Sprzedawca odbiera wymieniane towary na swój koszt.	
	Art. 14 (4) Konsument nie jest zobowiązany do zapłaty za normalne użytkowanie wymienianych towarów w okresie poprzedzającym wymianę.	Art. 43d (7) Konsument nie jest zobowiązany do zapłaty za zwykle korzystanie z towaru, który następnie został wymieniony.
§ 2 Jeżeli ze względu na rodzaj rzeczy lub sposób jej zamontowania dostarczenie rzeczy przez kupującego byłoby nadmiernie utrudnione, kupujący obowiązany jest udostępnić rzecz sprzedawcy w miejscu, w którym rzecz się znajduje.	Art. 14 ust. 2. W przypadku gdy brakowi zgodności z umową można zaradzić przez naprawę lub wymianę towarów, konsument udostępnia towary sprzedawcy. Sprzedawca odbiera wymieniane towary na swój koszt.	Art. 43d (5) Przedsiębiorca odbiera od konsumenta na swój koszt towar podlegający naprawie lub wymianie.
§ 3 Przepisy § 1 i 2 stosuje się do zwrotu rzeczy w razie odstąpienia od umowy i wymiany rzeczy na wolną od wad.		Czy można?
Art. 561³ Z zastrzeżeniem art. 561 ¹ § 2 i 3 koszty wymiany lub naprawy ponosi sprzedawca. W szczególności obejmuje to koszty demontażu i dostarczenia rzeczy, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia.	Art. 2 pkt 14 „nieodpłatnie” oznacza bez niezbędnych kosztów poniesionych w celu doprowadzenia towarów do zgodności z umową, w szczególności kosztów opłat pocztowych, przewozu, robocizny lub materiałów; Art. 14 (1) Naprawy lub wymiany dokonuje się: a) nieodpłatnie;	Art. 43d (4) Przedsiębiorca dokonuje naprawy lub wymiany nieodpłatnie, w rozsądnym czasie i bez nadmiernych niedogodności dla konsumenta, uwzględniając specyfikę towaru oraz cel, dla którego konsument go nabył.

Art. 561⁴ Sprzedawca obowiązany jest przyjąć od kupującego rzecz wadliwą w razie wymiany rzeczy na wolną od wad lub odstąpienia od umowy.	Art. 16 ust. 2 ostatnie zdanie Na potrzeby niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą określić zasady zwrotu towarów i zwrotu ceny.	
	Art. 16 ust. 3. Jeżeli konsument rozwiązuje umowę sprzedaży w całości lub, zgodnie z ust. 2, w odniesieniu do niektórych towarów dostarczonych na podstawie umowy sprzedaży: a) konsument zwraca sprzedawcy towary na koszt sprzedawcy, oraz b) sprzedawca zwraca konsumentowi cenę zapłaconą za towary po odbiorze towarów lub dostarczonych przez konsumenta dowodów, że odesłał towary.	Art. 43e (6) W razie odstąpienia od umowy konsument niezwłocznie zwraca towary przedsiębiorcy na jego koszt. Przedsiębiorca zwraca konsumentowi cenę niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 14 dni otrzymania towaru lub dowodu jego odesłania.
Art. 561⁵ Jeżeli kupujący będący konsumentem zażądał wymiany rzeczy lub usunięcia wady albo złożył oświadczenie o obniżeniu ceny, określając kwotę, o którą cena ma być obniżona, a sprzedawca nie ustosunkował się do tego żądania w terminie czternastu dni, uważa się, że żądanie to uznał za uzasadnione.	??? Art. 16 ust. 3 ostatnie zdanie (odnosi się wyłącznie do rozwiązania umowy sprzedaży) Na potrzeby niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą określić zasady zwrotu towarów i zwrotu	Komentarz: przemyśleć, jak się to wpisuje w logikę noweli Art. 43e.3. Przedsiębiorca zwraca konsumentowi kwoty należne wskutek skorzystania z prawa obniżenia ceny niezwłocznie, nie później niż w terminie 14 dni od dnia otrzymania oświadczenia konsumenta o obniżeniu ceny. Art. 43e.6. W razie odstąpienia od umowy konsument niezwłocznie zwraca towary

		przedsiębiorcy na jego koszt. Przedsiębiorca zwraca konsumentowi cenę niezwłocznie, ale nie później niż w terminie 14 dni otrzymania towaru lub dowodu jego odesłania. Art. 43f. Przedsiębiorca nie może dochodzić od konsumenta zapłaty ceny do czasu realizacji obowiązków wynikających z art. 43d i art. 43e.
Art. 562 Jeżeli w umowie sprzedaży zastrzeżono, że dostarczenie rzeczy sprzedanych ma nastąpić częściami, a sprzedawca mimo żądania kupującego nie dostarczył zamiast rzeczy wadliwych takiej samej ilości rzeczy wolnych od wad, kupujący może od umowy odstąpić także co do części rzeczy, które mają być dostarczone później.	Art. 16 ust. 2 Jeżeli brak zgodności z umową dotyczy jedynie niektórych towarów dostarczonych na podstawie umowy sprzedaży, a istnieje podstawa do rozwiązania umowy sprzedaży na podstawie art. 13, konsument może rozwiązać umowę sprzedaży jedynie w odniesieniu do tych towarów, a także w odniesieniu do innych towarów nabytych przez konsumenta wraz z towarami niezgodnymi z umową, jeśli nie można zasadnie oczekiwać, aby konsument zgodził się zatrzymać wyłącznie towary zgodne z umową.	Art. 43e (5) Uprawnienie konsumenta do odstąpienia od umowy ogranicza się do towarów niezgodnych z umową oraz towarów, co do których nie można rozsądnie oczekiwać, aby konsument zatrzymał je zwracając towary niezgodne z umową.
Art. 563 § 1 Przy sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w przypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później – jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu.	Poza zakresem	

§ 2 Do zachowania powyższego terminu wystarczy wysłanie przed jego upływem zawiadomienia o wadzie.	Poza zakresem	
Art. 564 W przypadkach przewidzianych w art. 563 utrata uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy nie następuje mimo niezachowania terminów do zbadania rzeczy przez kupującego lub do zawiadomienia sprzedawcy o wadzie, jeżeli sprzedawca wiedział o wadzie albo zapewnił kupującego, że wady nie istnieją.	Poza zakresem	
Art. 565 Jeżeli spośród rzeczy sprzedanych tylko niektóre są wadliwe i dają się odłączyć od rzeczy wolnych od wad, bez szkody dla stron obu, uprawnienie kupującego do odstąpienia od umowy ogranicza się do rzeczy wadliwych.	Art. 16 ust. 2. Jeżeli brak zgodności z umową dotyczy jedynie niektórych towarów dostarczonych na podstawie umowy sprzedaży, a istnieje podstawa do rozwiązania umowy sprzedaży na podstawie art. 13, konsument może rozwiązać umowę sprzedaży jedynie w odniesieniu do tych towarów, a także w odniesieniu do innych towarów nabytych przez konsumenta wraz z towarami niezgodnymi z umową, jeśli nie można zasadnie oczekiwać, aby konsument zgodził się zatrzymać wyłącznie towary zgodne z umową.	
Art. 566 § 1 Jeżeli z powodu wady fizycznej rzeczy sprzedanej kupujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny, może on żądać naprawienia szkody, którą poniósł przez to, że zawarł umowę, nie wiedząc o istnieniu wady, choćby szkoda była następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności, a w szczególności może żądać zwrotu kosztów zawarcia umowy, kosztów odebrania, przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy oraz zwrotu dokonanych nakładów w takim zakresie, w jakim nie odniósł korzyści z tych nakładów. Nie uchybia to przepisom o obowiązku naprawienia szkody na zasadach ogólnych.	Art. 3 ust. 6. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na swobodę regulowania przez państwa członkowskie aspektów ogólnego prawa umów, takich jak przepisy dotyczące zawierania, skuteczności, nieważności lub skutków umów, w tym konsekwencji rozwiązania umów w zakresie, w jakim dane kwestie nie są regulowane w niniejszej dyrektywie, jak również prawa do odszkodowania. <i>Artykuł 16</i>	Komentarz: a ten przepis się stosuje, czy nie?

	Rozwiązanie umowy sprzedaży 1. Konsument wykonuje prawo do rozwiązania umowy sprzedaży składając sprzedawcy oświadczenie, w którym informuje o decyzji o rozwiązaniu umowy sprzedaży.	
§ 2 Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie dostarczenia rzeczy wolnej od wad zamiast rzeczy wadliwej albo usunięcia wady przez sprzedawcę.		
Art. 567 § 1 Jeżeli sprzedawca dopuszcza się zwłoki z odebraniem rzeczy, kupujący może odesłać rzecz na koszt i niebezpieczeństwo sprzedawcy.	Art. 16 ust 2 ostatnie zdanie: Na potrzeby niniejszego ustępu państwa członkowskie mogą określić zasady zwrotu towarów i zwrotu ceny.	Czy ten przepis KC stosuje się do sprzedaży towarów?
§ 2 W przypadku sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący jest uprawniony, a gdy interes sprzedawcy tego wymaga – obowiązany sprzedać rzecz z zachowaniem należytej staranności, jeżeli istnieje niebezpieczeństwo pogorszenia rzeczy. O zamiarze sprzedaży kupujący powinien w miarę możliwości zawiadomić sprzedawcę, w każdym zaś razie powinien wysłać mu zawiadomienie niezwłocznie po dokonaniu sprzedaży. Kupujący może również odesłać rzecz sprzedawcy na jego koszt i niebezpieczeństwo.	Poza zakresem	
Art. 568 § 1 Sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat, a gdy chodzi o wady nieruchomości – przed upływem pięciu lat od dnia wydania rzeczy kupującemu. Jeżeli kupującym jest konsument a przedmiotem sprzedaży jest używana rzecz ruchoma, odpowiedzialność sprzedawcy może zostać ograniczona, nie mniej niż do roku od dnia wydania rzeczy kupującemu.	Art. 10 ust.1 Sprzedawca odpowiada wobec konsumenta za brak zgodności z umową istniejący w momencie dostawy towarów i który ujawnił się w ciągu dwóch lat od tego momentu. Bez uszczerbku dla art. 7 ust. 3 niniejszy ustęp ma zastosowanie również do towarów z elementami cyfrowymi.	w art. 568 § 1 skreśla się zdanie drugie Art. 43c Przedsiębiorca odpowiada za brak zgodności towaru z umową istniejący w chwili jego dostarczenia i ujawniony w ciągu dwóch lat od dostarczenia towaru. W przypadku towaru używanego strony mogą skrócić ten czas, nie więcej niż o rok. Domniemywa się, że brak zgodności towaru

	Art. 10 ust. 6 Państwa członkowskie mogą postanowić, że w przypadku towarów używanych sprzedawca i konsument mogą uzgodnić warunki umowne lub porozumienia przewidujące krótszy okres odpowiedzialności lub termin przedawnienia niż te, o których mowa w ust. 1, 2 i 5, pod warunkiem, że taki okres lub termin nie będzie krótszy niż jeden rok.	z umową, który ujawnił się przed upływem roku od dostarczenia towaru, istniał w chwili jego dostarczenia.
	Art. 10 ust. 2. W przypadku towarów z elementami cyfrowymi, gdy umowa sprzedaży przewiduje dostarczanie treści cyfrowych lub usługi cyfrowej w sposób ciągły przez określony czas, sprzedawca odpowiada również za brak zgodności z umową treści cyfrowych lub usługi cyfrowej, który wystąpił lub ujawnił się w ciągu dwóch lat od momentu dostawy towarów z elementami cyfrowymi. W przypadku gdy umowa przewiduje dostarczanie w sposób ciągły przez okres powyżej dwóch lat, sprzedawca odpowiada za brak zgodności treści cyfrowych lub usługi cyfrowej z umową, który wystąpił lub ujawnił się w okresie, w którym zgodnie z umową sprzedaży mają być dostarczane treści cyfrowe lub usługa cyfrowa.	Art. 43b(4) W przypadku, gdy umowa zobowiązująca do przeniesienia własności towaru z elementami cyfrowymi przewiduje dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej w sposób ciągły, treść cyfrowa lub usługa cyfrowa musi pozostawać zgodna z umową przez oznaczony w umowie czas jej dostarczania. Czas ten nie może być krótszy, niż dwa lata od dostarczenia towaru z elementami cyfrowymi.
	Art. 10 ust. 3. Państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić dłuższe okresy, niż te, o których mowa w ust. 1 i 2.	
§ 2 Roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, bieg terminu przedawnienia nie może zakończyć się przed upływem terminu określonego w § 1.	Art. 10 ust. 4. Jeżeli zgodnie z prawem krajowym środki ochrony prawnej przewidziane w art. 13 podlegają również przedawnieniu, państwa członkowskie zapewniają, aby termin przedawnienia umożliwiał konsumentowi skorzystanie ze środków ochrony prawnej ustanowionych w art. 13 w przypadku braku zgodności z umową, za który odpowiedzialność ponosi sprzedawca zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i który ujawnił się w okresie, o którym mowa w tych ustępach.	
§ 3		

W terminach określonych w § 2 kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej. Jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady.	Art. 10 ust. 5. Niezależnie od ust. 1 i 2 niniejszego artykułu państwa członkowskie mogą utrzymać lub wprowadzić jedynie przedawnienie środków ochrony prawnej przewidzianych w art. 13. Państwa członkowskie zapewniają, aby termin przedawnienia umożliwiał konsumentowi skorzystanie ze środków ochrony prawnej ustanowionych w art. 13 w przypadku braku zgodności z umową, za który odpowiedzialność ponosi sprzedawca zgodnie z ust. 1 i 2 niniejszego artykułu i który ujawnił się w okresie, o którym mowa w tych ustępach.	
§4 W razie dochodzenia przed sądem albo sądem polubownym jednego z uprawnień z tytułu rękojmi termin do wykonania innych uprawnień, przysługujących kupującemu z tego tytułu, ulega zawieszeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.		
§ 5 Przepis § 4 stosuje się odpowiednio do postępowania mediacyjnego, przy czym termin do wykonania innych uprawnień z tytułu rękojmi, przysługujących kupującemu, zaczyna biec od dnia odmowy przez sąd zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem lub bezskutecznego zakończenia mediacji.		
§ 6 Upływ terminu do stwierdzenia wady nie wyłącza wykonania uprawnień z tytułu rękojmi, jeżeli sprzedawca wadę podstępnie zataił.	??? czy przechodzimy na podstęp przy odpowiedzialności sprzedawczej? Czy można to utrzymać?	
Art. 568¹ Jeżeli określony przez sprzedawcę lub producenta termin przydatności rzeczy do użycia kończy się po upływie dwóch lat od dnia wydania rzeczy kupującemu, sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi za wady fizyczne tej rzeczy stwierdzone przed upływem tego terminu. Przepis art. 568 § 6 stosuje się.		??? czy jest coś w motywach??
Art. 573	Art. 13 W przypadku gdy ograniczenie wynikające z naruszenia praw osób trzecich, w szczególności	Jaki zakres swobody w ramach regulacji wady prawnej?

Kupujący, przeciwko któremu osoba trzecia dochodzi roszczeń dotyczących rzeczy sprzedanej, obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić o tym sprzedawcę i wezwać go do wzięcia udziału w sprawie. Jeżeli tego zaniechał, a osoba trzecia uzyskała orzeczenie dla siebie korzystne, sprzedawca zostaje zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wadę prawną o tyle, o ile jego udział w postępowaniu był potrzebny do wykazania, że roszczenia osoby trzeciej były całkowicie lub częściowo bezzasadne.	praw własności intelektualnej, uniemożliwia lub ogranicza korzystanie z towarów zgodnie z art. 6 i 7, państwa członkowskie zapewniają, aby konsumentowi przysługiwały środki ochrony prawnej w przypadku braku zgodności z umową, o których mowa w art. 13, chyba że prawo krajowe przewiduje w takich przypadkach nieważność lub rozwiązanie umowy sprzedaży.	
Art. 574 § 1 Jeżeli z powodu wady prawnej rzeczy sprzedanej kupujący złożył oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny, może on żądać naprawienia szkody, którą poniósł przez to, że zawarł umowę, nie wiedząc o istnieniu wady, choćby szkoda była następstwem okoliczności, za które sprzedawca nie ponosi odpowiedzialności, a w szczególności może żądać zwrotu kosztów zawarcia umowy, kosztów odebrania, przewozu, przechowania i ubezpieczenia rzeczy, zwrotu dokonanych nakładów w takim zakresie, w jakim nie odniósł z nich korzyści, a nie otrzymał ich zwrotu od osoby trzeciej, oraz zwrotu kosztów procesu. Nie uchybia to przepisom o obowiązku naprawienia szkody na zasadach ogólnych.		
§ 2 Przepis § 1 stosuje się odpowiednio w razie dostarczenia rzeczy wolnej od wad zamiast rzeczy wadliwej.		
Art. 575 Jeżeli z powodu wady prawnej rzeczy sprzedanej kupujący jest zmuszony wydać rzecz osobie trzeciej, umowne wyłączenie odpowiedzialności z tytułu rękojmi nie zwalnia sprzedawcy od obowiązku zwrotu otrzymanej ceny, chyba że kupujący wiedział, iż prawa sprzedawcy były sporne, albo że nabył rzecz na własne niebezpieczeństwo.		
Art. 575¹		

Jeżeli kupujący uniknął utraty w całości lub w części nabytej rzeczy, albo skutków jej obciążenia na korzyść osoby trzeciej przez zapłatę sumy pieniężnej lub spełnienie innego świadczenia, sprzedawca może zwolnić się od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, zwracając kupującemu zapłaconą sumę lub wartość spełnionego świadczenia wraz z odsetkami i kosztami.		
Art. 576 Do wykonywania uprawnień z tytułu rękojmi za wady prawne rzeczy sprzedanej stosuje się przepisy art. 568 § 2–5, z tym, że bieg terminu, o którym mowa w art. 568 § 2, rozpoczyna się od dnia, w którym kupujący dowiedział się o istnieniu wady, a jeżeli kupujący dowiedział się o istnieniu wady dopiero na skutek powództwa osoby trzeciej – od dnia, w którym orzeczenie wydane w sporze z osobą trzecią stało się prawomocne.	Art. 13 W przypadku gdy ograniczenie wynikające z naruszenia praw osób trzecich, w szczególności praw własności intelektualnej, uniemożliwia lub ogranicza korzystanie z towarów zgodnie z art. 6 i 7, państwa członkowskie zapewniają, aby konsumentowi przysługiwały środki ochrony prawnej w przypadku braku zgodności z umową, o których mowa w art. 13, chyba że prawo krajowe przewiduje w takich przypadkach nieważność lub rozwiązanie umowy sprzedaży.	
Art. 576¹ § 1 Jeżeli rzecz nie miała właściwości, które powinna mieć zgodnie ze swoim przeznaczeniem lub zgodnie z publicznie składanymi zapewnieniami, o których mowa w art. 556 ¹ § 2, lub została wydana w stanie niezupełnym, sprzedawca, który poniósł koszty w wyniku wykonania uprawnień z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy przez konsumenta, może żądać naprawienia poniesionej szkody od tego z poprzednich sprzedawców, wskutek którego działania lub zaniechania rzecz stała się wadliwa.	Art. 18 W przypadku gdy sprzedawca odpowiada wobec konsumenta za brak zgodności z umową wynikający z działania lub zaniechania – w tym niedostarczenia aktualizacji towarów z elementami cyfrowymi zgodnie z art. 7 ust. 3 – osoby na wcześniejszych etapach łańcucha transakcji, sprzedawca ma prawo do występowania z roszczeniami regresowymi wobec osoby lub osób odpowiedzialnych w łańcuchu transakcji. Prawo krajowe określa, do kogo sprzedawca może kierować roszczenia regresowe oraz właściwe działania i warunki występowania z takimi roszczeniami.	w księdze trzeciej w tytule XI uchyla się dział II ¹
§2 Odpowiedzialność określoną w § 1 ponosi także poprzedni sprzedawca, który wiedząc o wadzie rzeczy, nie poinformował o niej kupującego lub sporządził instrukcję montażu i uruchomienia dołączoną do rzeczy, jeżeli wada powstała na skutek zamontowania i uruchomienia rzeczy przez konsumenta zgodnie z tą instrukcją.		

§ 3 Odszkodowanie, o którym mowa w § 1, obejmuje zwrot wydatków niezbędnych w celu realizacji uprawnień konsumenta, w szczególności związanych z wymianą lub usunięciem wady rzeczy sprzedanej, jej demontażem, transportem i ponownym zamontowaniem, a ponadto kwotę, o którą została obniżona cena rzeczy, oraz utracone korzyści.		
Art. 576².§1 Roszczenie sprzedawcy przedawnia się z upływem sześciu miesięcy. Bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem poniesienia kosztów przez sprzedawcę w wyniku wykonania uprawnień z tytułu rękojmi przez konsumenta, nie później jednak niż w dniu, w którym sprzedawca powinien wykonać swoje obowiązki wobec konsumenta.		
§ 2 Jeżeli sąd oddali powództwo o naprawienie szkody, stwierdzając, że strona pozwana nie była odpowiedzialna za powstanie wady rzeczy, bieg terminu przedawnienia w stosunku do wszystkich pozostałych sprzedawców nie może zakończyć się przed upływem sześciu miesięcy od dnia, w którym orzeczenie oddalające powództwo stało się prawomocne.		
Art. 576³ Przepisy niniejszego działu nie uchybiają innym przepisom o obowiązku naprawienia szkody.		
Art. 576⁴ Odpowiedzialności przewidzianej w niniejszym dziale nie można wyłączyć ani ograniczyć.		
	GWARANCJA	
Art. 577 § 1 Udzielenie gwarancji następuje przez złożenie oświadczenia gwarancyjnego, które określa obowiązki gwaranta i uprawnienia kupującego w przypadku, gdy rzecz sprzedana nie ma	Art. 17 ust. 1 1. Gwarancja handlowa jest wiążąca dla gwaranta na warunkach określonych w oświadczeniu o gwarancji handlowej i związanej z nią reklamie, które były dostępne	Stosowanie przepisów k.c. dotyczących gwarancji zostało uchylone w całości przy sprzedaży towarów, ale i innych umów przenoszących własność

właściwości określonych w tym oświadczeniu. Oświadczenie gwarancyjne może zostać złożone w reklamie.	w momencie zawarcia umowy lub wcześniej. Na warunkach określonych w niniejszym artykule i bez uszczerbku dla innych mających zastosowanie przepisów prawa Unii lub prawa krajowego, jeżeli producent oferuje konsumentowi handlową gwarancję trwałości niektórych towarów przez określony okres, producent przez cały okres obowiązywania handlowej gwarancji trwałości odpowiada bezpośrednio wobec konsumenta za naprawę lub wymianę towarów, zgodnie z art. 14. Producent może zaoferować konsumentowi w oświadczeniu o handlowej gwarancji trwałości korzystniejsze warunki. Jeżeli warunki określone w oświadczeniu o gwarancji handlowej są mniej korzystne dla konsumenta niż warunki określone w związanej z nią reklamie, gwarancja handlowa jest wiążąca na warunkach określonych w reklamie związanej z gwarancją handlową, chyba że przed zawarciem umowy reklama związana z gwarancją handlową została skorygowana w taki sam lub porównywalny sposób, w jaki została przeprowadzona.	Art. 43g (1) Gwarancja trwałości nie może przewidywać warunków naprawy albo wymiany mniej korzystnych dla konsumenta, niż określone w art. 43d. 2. Odstępstwo od warunków gwarancji określonych w reklamie na niekorzyść konsumenta jest bezskuteczne, chyba że oświadczenie gwarancyjne złożone w reklamie zostało przed zawarciem umowy zmienione w sposób porównywalny do tego, w jaki zostało złożone.
§ 2 Obowiązki gwaranta mogą w szczególności polegać na zwrocie zapłaconej ceny, wymianie rzeczy bądź jej naprawie oraz zapewnieniu innych usług.	Art. 17 ust. 4 Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi.	
§3 Jeżeli została udzielona gwarancja co do jakości rzeczy sprzedanej, poczytuje się w razie wątpliwości, że gwarant jest obowiązany do usunięcia wady fizycznej rzeczy lub do dostarczenia rzeczy wolnej od wad, o ile wady te ujawnią się w ciągu terminu określonego w oświadczeniu gwarancyjnym.	Art. 17 ust. 4 Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi.	

§ 4 Jeżeli nie zastrzeżono innego terminu, termin gwarancji wynosi dwa lata licząc od dnia, kiedy rzecz została kupującemu wydana.	Art. 17 ust. 4 Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi.	
Art. 577¹ § 1 Gwarant formułuje oświadczenie gwarancyjne w sposób jasny i zrozumiały, a gdy rodzaj informacji na to pozwala – w powszechnie zrozumiałej formie graficznej. Jeżeli rzecz jest wprowadzana do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej, oświadczenie gwarancyjne sporządza się w języku polskim. Wymagania używania języka polskiego nie stosuje się do nazw własnych, znaków towarowych, nazw handlowych, oznaczeń pochodzenia towarów oraz zwyczajowo stosowanej terminologii naukowej i technicznej.	Art. 17 ust. 2 2. Oświadczenie o gwarancji handlowej jest udostępniane konsumentowi na trwałym nośniku najpóźniej w momencie dostarczenia towarów. Oświadczenie o gwarancji handlowej jest sporządzane w jasnym i zrozumiałym języku. Oświadczenie zawiera następujące elementy: a) jasne oświadczenie, że w przypadku braku zgodności towarów z umową konsumentowi na mocy prawa przysługują nieodpłatnie środki ochrony prawnej ze strony sprzedawcy i że gwarancja handlowa nie ma wpływu na te środki ochrony prawnej; b) nazwę i adres gwaranta; c) procedurę, której konsument ma przestrzegać, aby móc skorzystać z gwarancji handlowej; d) wskazanie towarów, których dotyczy gwarancja handlowa; oraz e) warunki gwarancji handlowej. Art. 17 ust. 4 4. Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi	
§ 2	Art. 17 ust. 2	

Oświadczenie gwarancyjne zawiera podstawowe informacje potrzebne do wykonywania uprawnień z gwarancji, w szczególności nazwę i adres gwaranta lub jego przedstawiciela w Rzeczypospolitej Polskiej, czas trwania i terytorialny zasięg ochrony gwarancyjnej, uprawnienia przysługujące w razie stwierdzenia wady, a także stwierdzenie, że gwarancja nie wyłącza, nie ogranicza ani nie zawiesza uprawnień kupującego wynikających z przepisów o rękojmi za wady rzeczy sprzedanej.	2. Oświadczenie o gwarancji handlowej jest udostępniane konsumentowi na trwałym nośniku najpóźniej w momencie dostarczenia towarów. Oświadczenie o gwarancji handlowej jest sporządzane w jasnym i zrozumiałym języku. Oświadczenie zawiera następujące elementy: a) jasne oświadczenie, że w przypadku braku zgodności towarów z umową konsumentowi na mocy prawa przysługują nieodpłatnie środki ochrony prawnej ze strony sprzedawcy i że gwarancja handlowa nie ma wpływu na te środki ochrony prawnej; b) nazwę i adres gwaranta; c) procedurę, której konsument ma przestrzegać, aby móc skorzystać z gwarancji handlowej; d) wskazanie towarów, których dotyczy gwarancja handlowa; oraz e) warunki gwarancji handlowej.	
§ 3 Uchybienie wymaganiom określonym w § 1 i 2 nie wpływa na ważność oświadczenia gwarancyjnego i nie pozbawia wynikających z niego uprawnień.	Art. 17 ust. 3 Niespełnienie warunków ust. 2 nie ma wpływu na wiążący charakter gwarancji handlowej dla gwaranta.	
Art. 577² Uprawniony z gwarancji może żądać od gwaranta wydania oświadczenia gwarancyjnego utrwalonego na papierze lub innym trwałym nośniku (dokument gwarancyjny).	Art. 17 ust. 2 2. Oświadczenie o gwarancji handlowej jest udostępniane konsumentowi na trwałym nośniku najpóźniej w momencie dostarczenia towarów. Oświadczenie o gwarancji handlowej jest sporządzane w jasnym i zrozumiałym języku. (...)	
Art. 577³ Sprzedawca wydaje kupującemu wraz z rzeczą sprzedaną dokument gwarancyjny oraz sprawdza zgodność znajdujących	Art. 17 ust. 4 4. Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie	

się na rzeczy oznaczeń z danymi zawartymi w dokumencie gwarancyjnym oraz stan plomb i innych umieszczonych na rzeczy zabezpieczeń.	zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi	
Art. 578 Jeżeli w gwarancji inaczej nie zastrzeżono, odpowiedzialność z tytułu gwarancji obejmuje tylko wady powstałe z przyczyn tkwiących w sprzedanej rzeczy.	Art. 17 ust. 4 4.Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi	
Art. 579. § 1 Kupujący może wykonywać uprawnienia z tytułu rękojmi za wady fizyczne rzeczy niezależnie od uprawnień wynikających z gwarancji.		
§ 2 Wykonanie uprawnień z gwarancji nie wpływa na odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi.		
§ 3 Jednakże w razie wykonywania przez kupującego uprawnień z gwarancji bieg terminu do wykonania uprawnień z tytułu rękojmi ulega zawieszeniu z dniem zawiadomienia sprzedawcy o wadzie. Termin ten biegnie dalej od dnia odmowy przez gwaranta wykonania obowiązków wynikających z gwarancji albo bezskutecznego upływu czasu na ich wykonanie.		
Art. 580. § 1 Kto wykonuje uprawnienia wynikające z gwarancji, powinien dostarczyć rzecz na koszt gwaranta do miejsca wskazanego w gwarancji lub do miejsca, w którym rzecz została wydana przy udzieleniu gwarancji, chyba że z okoliczności wynika, iż wada	Art. 17 ust. 4 4.Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi	

powinna być usunięta w miejscu, w którym rzecz znajdowała się w chwili ujawnienia wady.		
§ 2 Gwarant jest obowiązany wykonać swoje obowiązki w terminie określonym w treści oświadczenia gwarancyjnego, a gdy go nie określono – niezwłocznie, ale nie później niż w terminie czternastu dni, licząc od dnia dostarczenia rzeczy przez uprawnionego z gwarancji, oraz dostarczyć mu rzecz na swój koszt do miejsca wskazanego w § 1.	Art. 17 ust. 4 4.Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi	
§ 3 Niebezpieczeństwo przypadkowej utraty lub uszkodzenia rzeczy w czasie od wydania jej gwarantowi do jej odebrania przez uprawnionego z gwarancji ponosi gwarant.		
Art 581 §1 Jeżeli w wykonaniu swoich obowiązków gwarant dostarczył uprawnionemu z gwarancji zamiast rzeczy wadliwej rzecz wolną od wad albo dokonał istotnych napraw rzeczy objętej gwarancją, termin gwarancji biegnie na nowo od chwili dostarczenia rzeczy wolnej od wad lub zwrócenia rzeczy naprawionej. Jeżeli gwarant wymienił część rzeczy, przepis powyższy stosuje się odpowiednio do części wymienionej.	Art. 17 ust. 4 4.Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi	
§ 2 W innych wypadkach termin gwarancji ulega przedłużeniu o czas, w ciągu którego wskutek wady rzeczy objętej gwarancją uprawniony z gwarancji nie mógł z niej korzystać.	Art. 17 ust. 4 4.Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące innych aspektów gwarancji handlowej, które nie zostały uregulowane w niniejszym artykule, w tym przepisy dotyczące języka lub języków, w których oświadczenie o gwarancji handlowej ma być udostępniane konsumentowi	
Art. 636 ¹	Art. 3 ust. 2	„Art. 6. 1. Do umowy, na mocy której przedsiębiorca jest zobowiązany do

Jeżeli konsument zamówił dzieło będące rzeczą ruchomą, stosuje się przepisy art. 543¹, art. 546¹ i art. 548.”;	Na potrzeby niniejszej dyrektywy za umowy sprzedaży uznaje się również umowy między sprzedawcą a konsumentem dotyczące dostarczania towarów, które mają zostać wytworzone lub wyprodukowane w przyszłości.	przeniesienia własności towaru i wykonania usługi, stosuje się przepisy dotyczące umów zobowiązujących do przeniesienia własności. 2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, stosuje się do umów zobowiązujących do przeniesienia własności towaru z elementami cyfrowymi, również w zakresie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, nawet jeśli są one dostarczane przez osobę trzecią. Do takiej treści cyfrowej lub usługi cyfrowej nie stosuje się przepisów o umowach o dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, z wyjątkiem art. 43i ust. 1-3 oraz art. 43j ust. 2 i 3. 3. W razie wątpliwości poczytuje się, że treść cyfrowa lub usługa cyfrowa była objęta umową zobowiązującą do przeniesienia własności towaru z elementami cyfrowymi.”;
Art. 638 § 1 Do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego.	Art. 3 ust. 2 Na potrzeby niniejszej dyrektywy za umowy sprzedaży uznaje się również umowy między sprzedawcą a konsumentem dotyczące dostarczania towarów, które mają zostać wytworzone lub wyprodukowane w przyszłości.	„Art. 6. 1. Do umowy, na mocy której przedsiębiorca jest zobowiązany do przeniesienia własności towaru i wykonania usługi, stosuje się przepisy dotyczące umów zobowiązujących do przeniesienia własności. 2. Przepisy, o których mowa w ust. 1, stosuje się do umów zobowiązujących do przeniesienia własności towaru z

		elementami cyfrowymi, również w zakresie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, nawet jeśli są one dostarczane przez osobę trzecią. Do takiej treści cyfrowej lub usługi cyfrowej nie stosuje się przepisów o umowach o dostarczanie treści cyfrowej lub usługi cyfrowej, z wyjątkiem art. 43i ust. 1-3 oraz art. 43j ust. 2 i 3. 3. W razie wątpliwości poczytuje się, że treść cyfrowa lub usługa cyfrowa była objęta umową zobowiązującą do przeniesienia własności towaru z elementami cyfrowymi.”;
§ 2. Jeżeli zamawiającemu udzielono gwarancji na wykonane dzieło, przepisy o gwarancji przy sprzedaży stosuje się odpowiednio.	Art. 3 ust. 2 Na potrzeby niniejszej dyrektywy za umowy sprzedaży uznaje się również umowy między sprzedawcą a konsumentem dotyczące dostarczania towarów, które mają zostać wytworzone lub wyprodukowane w przyszłości.	

Art. 30 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe 1. Poza przypadkami uregulowanymi w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 28, wybór prawa państwa, niebędącego państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego, dla umowy, która wykazuje ścisły związek z obszarem co najmniej jednego państwa członkowskiego, nie może prowadzić do pozbawienia konsumenta ochrony przyznanej mu przepisami prawa polskiego wdrażającymi następujące dyrektywy: (...) 3) dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji (Dz. Urz. WE L 171 z 07.07.1999 r., str. 12; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 15, t. 4, str. 223);		
	<i>Artykuł 19</i> Egzekwowanie 1. Państwa członkowskie zapewniają, aby przyjęte zostały odpowiednie i skuteczne środki zapewniające przestrzeganie niniejszej dyrektywy. 2. Środki, o których mowa w ust. 1, obejmują przepisy, zgodnie z którymi co najmniej jeden spośród wymienionych poniżej podmiotów, w zależności od prawa krajowego, może podejmować działania na mocy prawa krajowego przed sądami lub właściwymi organami administracyjnymi, aby zapewnić stosowanie przepisów krajowych transponujących niniejszą dyrektywę: a) organy publiczne lub ich przedstawiciele; b) organizacje konsumenckie mające uzasadniony interes w ochronie konsumentów;	

	c) organizacje zawodowe mające uzasadniony interes w takim działaniu.	
	<i>Artykuł 20</i> Informowanie konsumentów Państwa członkowskie podejmują odpowiednie środki w celu zapewnienia konsumentom dostępu do informacji o prawach przysługujących im na mocy niniejszej dyrektywy oraz o środkach egzekwowania tych praw.	